

POSTANOWIENIE

Dnia 4 września 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

SSN Dariusz Zawistowski (sprawozdawca)

ze skargi powódki

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 8 czerwca 2004 r., sygn. akt I ACa (...),

w sprawie z powództwa B. R.

przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Szpitalowi Klinicznemu Akademii Medycznej w B.

o zadośćuczynienie, odszkodowanie i rentę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 września 2008 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 7 maja 2008 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny zaskarżonym postanowieniem odrzucił skargę o wznowienie postępowania w sprawie I ACa (...), zakończonej wyrokiem tego Sądu z dnia 8 czerwca 2004 r. uznając, że została wniesiona po terminie i nie opiera się o ustawową podstawę wznowienia.

W zażaleniu na to postanowienie skarżąca zarzuciła naruszenie art. 403 § 2, 407 § 1 oraz art. 410 § 1 i 2 k.p.c. i wniosła o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jako podstawę wznowienia postępowania skarżąca powołała nowy dowód w postaci opinii biegłego sporządzonej w postępowaniu karnym i wskazała, że o treści tej opinii dowiedziała się w dniu 2 lipca 2007 r. Bezsprzeczne jest, że skarga o wznowienie postępowania została wniesiona w dniu 3 października 2007 r. Usprawiedliwione było zatem stanowisko Sądu Apelacyjnego, że skarga została wniesiona po upływie terminu określonego w art. 407 § 1 k.p.c. Rozpoczął on bowiem bieg w dniu, w którym skarżąca dowiedziała się o podstawie wznowienia, a było nią ujawnienie nowego dowodu. Dla biegu tego terminu nie miało znaczenia, że postępowanie karne w dniu 2 lipca 2007 r. nie było jeszcze prawomocnie zakończone, na co trafnie zwrócił uwagę Sąd drugiej instancji.

Usprawiedliwione było również jego stanowisko, że wspomniany wyżej dowód z opinii biegłego nie stanowił nowego dowodu w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. Opinia ta została sporządzona bezsprzecznie już po zakończeniu postępowania, którego dotyczyła skarga o wznowienie. Art. 403 § 2 k.p.c. odnosi się zaś jedynie do dowodów, z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu i które mogły mieć wpływ na jego wynik. Hipoteza tego przepisu zakłada zatem, że podstawę wznowienia postępowania może stanowić wyłącznie dowód, który istniał przed prawomocnym zakończeniem postępowania w sprawie.

Z tego względu usprawiedliwiona była ocena, że skarga nie opierała się o ustawową podstawę wznowienia, mimo że samo jej sformułowanie było prawidłowe, co uzasadniało również jej odrzucenie na podstawie art. 410 § 1 k.p.c.

Uwzględniając powyższe Sąd Najwyższy oddalił zażalenie jako pozbawione uzasadnionych podstaw, w oparciu o treść art. 394¹ § 3 i 398¹⁴ k.p.c.